یادداشت

یادبودی برای مهندس سحابی

چهره ماندگار سیاست

سوسن شریعتی

برای همه کسانی که در دوره‌ای از زندگی خود درگیر حیات سیاسی جامعه نیز بوده‌اند، دو پرسش کمرشکن همیشه محتوم بوده است، دو پرسشی که وقتی به سراغشان آمده زندگی آن‌ها را به یک قبل و بعد رادیکال تقسیم کرده است: «برای کـی»، «برای چی». در تاریخ سیاسی معاصر ما، نسل‌ها در پی یکدیگر بر سر هر بزنگاهی با این پرسش قدیمی –دیر یا زود– روبه‌رو شده‌اند. بر سر سفره هر خانه‌ای همیشه هستند کسانی که تعریف کنند از زمانه‌ای که چنین کرده‌اند و چنان گفته‌اند با این ترجیع‌بند که خب چه فایده: «کردیم و چه شد؟» «گفتیم و کی گوش کرد؟» محتومیتی ناممکن که نسل به نسل به ارث می‌رسد از پس هر بار که امیدوارانه پا به میدان گذاشته بوده است. تا برقراری عدالت مرثیه‌خوان خاطره یک شکست شده‌اند، بی‌اعتنا به فاجعه‌های دیگر بر هویت رنج- محور خود پای‌فشرده‌اند، بر طبل انتقام و کینه کوبیده‌اند و شده‌اند زندانی زمانه‌های خود یا در بهترین شکل نمادهایی برای به‌کرسی نشاندن بن‌بست امید؛ امید اتوپیک بوده باشد یا امید رآل- پولیتیک. «برای چی»، «برای کی» که سر زد، فرهنگ خود- قربانی پنداری سر زده است و این یعنی این که نوعی عقلانیت سرد حسابگر پا به میدان گذاشته، یعنی این که نسبت هزینه و سود مطرح است، یعنی این که انتظاری بوده است و پاسخی نگرفته، یعنی این که حقی ضایع شده و هیچ‌کس برآشفته نشده و...

سحابی‌ها- پدر، پسر، دختر- هریک به نمایندگی از نسلی نماد تداوم و بقا در صحنه‌های همواره در حال تغییر تاریخ معاصر ما بوده‌اند. تداومی که در صحنه آلوده سیاست نه به خیانت آلوده شد، نه به جنایت و نه به رسوایی. عدالت‌جو ماندند بی‌آن که به منطق خود- قربانی پنداری درغلتند و کینه‌جویی پیشه کنند. نه متوقع از مردم بودند و نه خواهان قدرت. نه به منطق ماکیاول رو آوردند و نه همراه با دن کیشوت شدند. باید از آن‌ها پرسید: چگونه در برابر این دو سوال دوام آوردند؟ وقتی این دو پرسش کمرشکن و موذی به سراغشان می‌آمد با چه پاسخ ممکنی آن دو را از رو می‌انداختند؟ پاسخ آن‌ها مهم است. نه فقط برای آن‌هایی که می‌خواهند سیاست بورزند بلکه برای همه آن‌هایی که به ورود سیاست به همه حوزه‌های زندگی اعتراض دارند. نگاهی به زندگی و خاطرات آن‌ها ما را به این پاسخ‌های احتمالی می‌رساند:

- براساس منافع ملی، اولویت‌بندی کردن (گاه رادیکال، گاه میانه‌رو)
- برای جامعه چندقطبی، نقش پل بازی کردن.
- نادیده گرفتن حق‌های ضایع‌شده خود و پافشاری بر سر حقوق ضایع‌شده دیگران
- تلاش برای فهم منطق رقیب یا دشمن
- تغییر را پذیرفتن، در عین پافشاری بر سر اصول
- مقابله به مثل نکردن

گفت‌وگو با این چهره‌های ماندگار عرصه سیاست باید ادامه پیدا کند. تا آن روزی که بالاخره بفهمیم برای چی- برای کی؟ آن‌ها مردند.

تعزیت

- **محمدی گلپایگانی، رییس دفتر مقام معظم رهبری: بی‌حجابی و مراکز فساد و فحشا در ایران وجود ندارد**
- **در خواست وزیر دادگستری دولت دهم از رییس جمهور یازدهم: رییس جمهوری نباید خط قرمز داشته باشد**
- **رییس دیوان عدالت اداری کشور: مردم به فردی رای دهند که در شرایط بحرانی قدرت تصمیم‌گیری دارد**
- **معاون اول قوه‌قضاییه: نیاز به آرامش سیاسی داریم**
- **آصفری خبر داد: تحقیق و تفحص مجلس از شرکت شمسا**
- **مرکز پژوهش‌های مجلس خطاب به نامزدها: از هرگونه اقدامی که آمار مشارکت را کاهش می‌دهد، باید اجتناب شود**
- **برنامه‌های دولت متمم ولایتی برای دولت آینده منتشر شد**
- **بیانیه انجمن اسلامی پزشکان ایران در حمایت از ولایتی صادر شد**
- **دبیر ستاد انتخابات کشور: انتخابات در جمهوری اسلامی بازنده ندارد**
- **قانون مجازات اسلامی از سوی رییس جمهوری برای اجرا ابلاغ شد**
- **رییس سازمان زندان‌ها: بازداشت مجدد زندانیان امنیتی کذب است؛ افرادی به زندان بازمی‌گردند که مرخصی‌شان به پایان رسیده است**
- **ترقی: امکان جمع تفکر ائتلاف سه‌گانه و جلیلی وجود ندارد**
- **آیت‌الله کعبی مسئول کمیته طلاب و روحانیون و علیرضا قزوه مسئول کمیته فرهنگی ستاد جلیلی شدند**

جزییات تازه از گزارش تفریغ بودجه ۹۰

عبور ۶۵ درصدی دولت از قانون

علی ذهابی

طبق اطلاعات منتشرشده توسط دیوان محاسبات براساس گزارش تفریغ بودجه سال ۹۰ دولت به ۶۵درصد قوانین بودجه عمل نکرده است. دیوان محاسبات کل کشور از نهادهای نظارتی مجلس است؛ نهادی که باید هرساله با بررسی عملکرد دولت در اجرای قوانین لایحه بودجه با «تفریغ بودجه» تکلیف دولت از میزان عبور از این قانون را مشخص کند. تاکنون دیوان محاسبات شش گزارش از عملکرد دولت محمود احمدی‌نژاد از اجرای قانون لایحه بودجه را به مجلس تحویل داده است؛ گزارش‌هایی پر از هزینه‌های بی‌سند و عبورهای مکرر از قانون. سال ۸۵ دیوان محاسبات از ۱/۵ میلیارد دلار انحراف دولت از قانون بودجه خبر داد، سال ۸۶ نشان از ۵۴درصد عبور دولت از قانون می‌داد، سال ۸۷ این رقم به ۷۲درصد رسید، سال ۸۸ نتیجه بررسی‌ها نشان از عبور ۶۴درصدی دولت از قانون بودجه بود و دولت در بودجه ۸۹ عدد ۶۴درصد سال گذشته‌اش را تکرار کرد. آمارها نشان می‌دهد هیچ‌کس نمی‌تواند مثل محمود احمدی‌نژاد رییس جمهوری منتخب اصولگرایان تا این حد به قوانین کشورداری بی‌اعتنا باشد. شاید پیش از رفتن احمدی‌نژاد به پاستور کمتر کسی با دیوان محاسبات آشنایی کاملی داشت، اما حالا به لطف تخلفات گسترده دولت در اجرای بودجه کل کشور دیوان برای خودنمایی و نشانی دست‌وپا کرده است؛ تخلفاتی که در سال‌های متعدد نشان از اشتراک حوزه‌هایی چون نفت، صنعت و مصارف و درآمدها می‌دهد. مجلس ماه‌های پایانی سال ۹۱ را پشت سر می‌گذاشت، روزهایی در انتظار بودجه سال ۹۲، اما هرچه دولت طبق سنت دیرینه‌اش «تاخیر» بودجه را در زمان مقرر به مجلس تحویل نداد و پس از ۸۴روز با رکوردزنی در تاخیر نسبت به سال‌های گذشته آن را به مجلس آورد، اما دیوان محاسبات گزارش خود را از تخلفات دولت در قانون بودجه سال ۹۰ را به‌موقع به بهارستانی‌ها تحویل داد. براساس قانون داخلی مجلس باید ابتدا گزارش توسط رییس دیوان محاسبات در صحن علنی قرائت شده و پس از آن به کمیسیون مربوطه تحویل داده شود، اتفاقی که تاکنون نیفتاده است و گزارش دیوان به دلیل دیررسیدن بودجه سال ۹۲ و طولانی‌شدن بررسی تاکنون معطل مانده است. به گزارش مهر، در گزارش تفریغ بودجه ۹۰ که دی‌ماه سال گذشته از سوی دیوان محاسبات کشور به مجلس شورای اسلامی ارائه شد، در بند مربوط به تسویه‌حساب عملکرد شرکت‌های تابعه وزارت نفت با خزانه‌داری کل کشور تاکید شده که تسویه‌حساب تصریح‌شده در قانون انجام نشده است. براساس رابطه مالی دولت با وزارت نفت از طریق شرکت‌های تابعه اصلی به شرح بند (۱) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۹۰ کل کشور علاوه بر الزام به تسویه‌حساب در مقاطع سه‌ماهه، تسویه‌حساب نهایی باید حداکثر تا پایان تیرماه سال بعد انجام می‌شد. گزارش تفریغ بودجه سال ۱۳۹۰ نشان می‌دهد این تسویه‌حساب در مقاطع سه‌ماهه و نهایی سال ۱۳۹۰ بین شرکت ملی نفت ایران و خزانه‌داری کل کشور انجام نشده است. در سال‌های ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ نیز تسویه‌حساب طبق قانون انجام نشده که عدم تایید صورت جلسات مربوط توسط معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهوری به‌عنوان یکی از اعضای کارگروه تعیین شده در قانون بودجه از دلایل عدم تسویه‌حساب بوده است. همچنین معاوضه غیرقانونی نفت خام با فرآورده‌های نفتی در سنوات ۸۸ و ۸۹ که بالغ بر ۴/۹ میلیارد دلار بوده از دلایل دیگر عدم تسویه‌حساب بین شرکت ملی نفت ایران و خزانه‌داری کل کشور است. در گزارش تفریغ بودجه دیوان محاسبات آمده که عدم تعیین سهم شرکت ملی نفت ایران برای سرمایه‌گذاری در طرح‌های بالادستی نفت و گاز از آثار و عواقب عدم تسویه‌حساب است. دولت روزهای پایانی‌اش را سپری می‌کند و دیگر در زمان ارائه گزارش تفریغ بودجه سال ۹۱ و نیمه اول سال ۹۲ محمود احمدی‌نژاد رییس دولت نخواهد بود و در غیاب او حسابرسی از کشورداری‌اش انجام خواهد شد. هرچند مجلسی‌ها به‌تازگی گزارشی از تخلفات دولت در یک سال کاری مجلس نهم تهیه کرده‌اند و پیش‌تر از گزارش دیوان آن را به قوه‌قضاییه فرستاده‌اند؛ گزارشی از سرپیچی رییس دولت از اجرای قوانین مصوب مجلس

سخنگوی کمیسیون تلفیق خبر داد

شکایت بودجه‌ای دولت از مجلس

گروه سیاسی

سخنگوی کمیسیون تلفیق مجلس شورای اسلامی از جلسه سه‌ساعته دولت، مجلس و شورای نگهبان درباره بودجه ۹۲ به‌دنبال اعتراض دوباره دولت از مجلس به شورای نگهبان خبر داد. شکایت دولت از نحوه بررسی لایحه بودجه و تغییر در جزییات آن در حالی دوباره مطرح می‌شود که شورای نگهبان در پاسخ شکایت پیشین و پس از برگزاری جلسه با نمایندگان دولت و مجلس حکم داد: «مجلس در چارچوب قانون بودجه را بررسی کرده است.» با این حال گویا دولت با وجود اغماض مجلس در تصویب کلیات بودجه نمی‌خواهد از صلاحدید آن‌ها درباره ردیف‌های بودجه تمکین کند. در مقابل به گفته جعفر قادری، سخنگوی کمیسیون تلفیق، مجلس معتقد است «سرجمع بودجه را افزایش نداده است، بلکه آنچه در احکام توسط دولت آورده شده بود را در ردیف‌ها آوردیم تا بودجه از انضباط بیشتری برخوردار شود و بی‌انضباطی‌های سال‌های گذشته در بودجه تکرار نشود.» بودجه سال ۹۲ در حالی به چالش میان دولت و مجلس تبدیل شده است که دولت با تاخیر فراوان آن را به جای آذر ماه، در نیمه نخست اسفند تقدیم مجلس کرد. زمانی که اجازه نمی‌داد بودجه پس از بررسی در کمیسیون‌های تخصصی و کمیسیون تلفیق پیش از پایان سال به تصویب برسد. به همین دلیل مقرر شد بودجه سال ۹۲ از ۱۸ فروردین بررسی و برای سه‌ماهه نخست سال بودجه سه‌دوازدهم تصویب شود. اما بررسی بودجه در کمیسیون تلفیق نتیجه‌ای جز آن نداشت که این کمیسیون در آخرین روزهای فروردین اعلام کند با کلیات بودجه تدوین شده توسط دولت مخالف است. اتفاقی که در میان حامیان دولت ولوله بر پا کرد و در نهایت مجلس با این استدلال که مخالفت با کلیات سبب می‌شود کشور برای یک سال بودجه نداشته باشد؛ از نظر خود کوتاه آمد و کلیات بودجه را تصویب کرد. اما در بررسی جزییات مجلس تغییراتی اعمال کرد که حالا با اعتراض و شکایت دولت مواجه شده است. روز گذشته جعفر قادری، سخنگوی کمیسیون تلفیق با اعلام این که به دنبال شکایت دولت از مجلس به شورای نگهبان برای بررسی بودجه ۹۲ نشستی با حضور او، تاج گردون نایب‌رییس کمیسیون تلفیق، نمایندگان از دولت و حدود ۱۰ عضو شورای نگهبان در محل شورای نگهبان برگزار شده گفت: در این جلسه نمایندگان دولت همان ایرادهای قبل را به مجلس وارد کردند از جمله این که مجلس در بررسی بودجه ۹۲ به سرجمع بودجه اضافه کرده است و یک ایراد دیگر آن‌ها این بود که چرا مجلس بندهایی را حذف کرده یا این که نظر مجلس در مصوبه مربوط به هدفمندی یارانه‌ها و صندوق توسعه ملی را قبول نداشتند. قادری گفت: درباره حذف بعضی بندها نیز گفتیم علت آن این بود که این بندها به نوعی قانونگذاری جدید بود و ماهیت بودجه‌ای نداشت. در حالی که اگر دولت نسبت به قانونی نظری دارد و می‌خواهد در آن تغییری ایجاد کند بهتر است که لایحه به مجلس بدهد نه این که مشکلات را در بودجه سالانه حل کند. به گفته او مجلس درباره مصوبه مربوط به هدفمندی یارانه‌ها و مبلغ درآمدی دولت از آن اعلام کرده: اصلا نظرات دولت در این بخش را قبول ندارد دیگر نمی‌تواند و امکانش را هم ندارد ارقام را تغییر دهد. همچنین درباره درخواست دولت مبنی بر استفاده ریالی از صندوق توسعه ملی مجلس پاسخ داده: نمی‌توانیم منابع صندوق توسعه را به صورت ریالی در اختیار دولت بگذاریم زیرا چنین کاری مغایر سیاست‌های ابلاغی از سوی رهبری است، در پاسخ گفتیم دولت می‌تواند منابع ریالی را از بانک‌ها دریافت کند. به گفته قادری مجلس همچنان منتظر نظرات شورای نگهبان است تا هر ایرادی که شورای نگهبان به بودجه ۹۲ وارد کند را مورد بررسی قرار دهد. انتظار مجلس برای اعلام ایرادهای شورای نگهبان به بودجه در حالی مطرح می‌شود که این شورا باید نتیجه حکمیت دوباره خود درباره شکایت دولت از مجلس را نیز اعلام کند. حکمیتی که دفعه قبل به اعلام حقانیت مجلس در شیوه بررسی بودجه منجر شد.

زهرا اشراقی، نوه امام و همسر رضا خاتمی:

تمایلم به عارف است، تابع اصلاح طلبان هستم

ریحانه طباطبایی

هر روز کسی روایتی از جریان اصلاحات نقل می‌کند. یک روز فردی به نمایندگی از ستاد روحانی می‌گوید که شیخ دیپلمات نامزد نهایی است و روز دیگر کسی دیگر می‌گوید معاون اول دولت اصلاحات در عرصه باقی خواهد ماند. اما هنوز خبری از شورای مشاوران سیدمحمد خاتمی و اکبر هاشمی رفسنجانی نیست و کماکان همه حدسیات و آرزوهای خود را بیان می‌کنند. اما آنچه مهم است اجماع هست و نظر نهایی که رییس دولت اصلاحات و سازندگی می‌گویند. به هرحال زمان از دست می‌رود و بدنه سرگردان است. زهرا اشراقی از فعالان اصلاح‌طلب و نوه بنیانگذار انقلاب اسلامی نیز چون بسیاری از جوانان اصلاح‌طلب این روزها نگران است. او نگران آینده ایران است. زهرا اشراقی که همسر رضا خاتمی است در گفت‌وگو با بهار از لزوم اجماع و حضور در انتخابات می‌گوید.

رویکرد اصلاح‌طلبان پس از رد صلاحیت اکبر هاشمی رفسنجانی به انتخابات چه خواهد بود؟ با صندوق‌ها قهر می‌کنند یا حضور خواهند داشت؟

مطمئنا اصلاح‌طلبان از انتخابات کنار نخواهند کشید. این دوره انتخابات متفاوت از دوره‌های پیشین است. در طول روز با اقشار متفاوتی از مردم خصوصا جوانان روبه‌رو هستم، بیشتر آنان نگران آینده هستند و برای همین می‌خواهند رای بدهند. در واقع این انتخابات «نه» به یک یا دو چهره حاضر در عرصه رقابت‌هاست که سبب شده تا مردم و خصوصا جوانان نسبت به آینده دلهره داشته باشند. اما مشکل اینجاست که آن‌ها نمی‌دانند به چه کسی باید رای بدهند.

یعنی رد صلاحیت‌ها تاثیری بر جریان اصلاح‌طلبی ندارد؟

با رد شدن یک یا چند نفر جریان اصلاحات دچار ایستایی نمی‌شود. ممکن است یک نفر به حاشیه برود اما کل جریان اصلاحات خیر. نرفتن به پای صندوق رای خصوصا با توجه به وضعیت اقتصادی و سیاست خارجی که در حال حاضر بر ما حاکم شده اشتباه است. باید حتما رای دهیم تا کشور بیشتر از این آسیب نبیند. به نظرم بیشتر اصلاح‌طلبان هم نظرشان این است و برای همین دنبال اجماع هستند.

مکانسیم این اجماع که مدام از آن صحبت هم می‌شود به چه شکل خواهد بود؟

اکنون دو نامزد در انتخابات پیش‌رو داریم که یکی اصلاح‌طلب و دیگری نزدیک به جریان اصلاحات است. در نتیجه باید بر سر این دو بزرگوار یعنی جناب دکتر عارف و جناب دکتر روحانی اجماع صورت بگیرد. مطمئن هستم و امید دارم که این اجماع صورت خواهد گرفت. همه گروه‌های اصلاح‌طلب و شوراهای نزدیک به این جریان چشم به آقایان خاتمی و هاشمی دوخته‌اند و نتیجه را تا آخر هفته از بین این دو نفر اعلام خواهند کرد. هریک هم که انتخاب شد باید تن به اجماعی که در شورای مشاوران صورت می‌گیرد بدهد. اگر اجماع نداشته باشیم شکست قطعی است. نمی‌خواهم بگویم با اجماع حتما پیروز خواهیم بود اما چند گام به سمت پیروزی برخواهیم داشت. من به شخصه با توجه به شناختی که از آقای دکتر عارف دارم مطمئن هستم که ایشان حتما به اجماع تن می‌دهند.

راهکار رسیدن به اجماع چیست؟

به نظرم روش نظرسنجی درست نیست. گروه‌های دیگر نیز نظرسنجی را می‌خواهند ملاک قرار دهند اما می‌بینیم که بیشتر افراد با اظهار نظرها تغییر نظر می‌دهند و ممکن است که هر روز به یک شکل آمار تغییر کند. در حال حاضر شورای مشاوران آقای خاتمی و هاشمی است که باید تصمیم بگیرند و بین خودشان رای‌گیری کنند و یک نفر را انتخاب کنند.

گمان می‌کنید آقای خاتمی و آقای هاشمی می‌توانند در این‌باره به اتفاق نظر برسند؟

باید این دو نفر به نتیجه اجماع تن دهند. ما نمی‌خواهیم تجربه گذشته را تکرار کنیم. اگر اجماعی صورت نگیرد پایان تلخی داریم. مطمئن هستم که جلساتی در جریان است و صحبت‌های این دو بزرگوار به نتیجه می‌رسد. هرچند زمان را داریم از دست می‌دهیم و یک مقدار هم دیر شده است. عدم اجماع و حضور این دو نفر با هم شکستی برای جریان است. نباید اجازه دهیم کسی روی کار بیاید که تجربه تلخ گذشته را تکرار کند. کشور در وضعیت نگران کننده‌ای است و در این وضعیت اگر اجماع شود یک گام به سمت پیروزی برداشته‌ایم.

آیا در صورت اجماع پیروزی از آن جریان اصلاحات خواهد بود؟

نمی‌شود نتیجه انتخابات را حدس زد، آن طرف هم حریف قدری است. می‌دانیم که اگر آقای هاشمی می‌ماند پیروز قطعی بودیم اما اکنون باید صبر کنیم. رقابت خیلی سنگین است. اگر این اجماع صورت بگیرد و موج پشت آن راه بیفتد مطمئنا اتفاق خوبی رخ خواهد داد. جوانان بین ۲۰ تا ۲۴ سال خیلی نگران هستند زیرا نمی‌خواهند در این شرایط زندگی کنند. خیلی مشتاقیم که اجماعی صورت بگیرد.

چرا با وجود تمام اتفاقات رخ داده برای اصلاح‌طلبان باز هم می‌خواهند وارد انتخابات شوند؟

ما در این کشور زندگی می‌کنیم و تلخی‌ها و شادی‌هایش را با تمام وجود حس می‌کنیم. من پسر ۲۰ ساله‌ای دارم که مشتاق حضور در انتخابات است. هم سن‌های او می‌خواهند رای بدهند. اشتیاق آن‌ها بیشتر از افراد میانسال و مسن است. مسن‌ترها می‌گویند ممکن است برای رایمان مشکل پیش بیاید اما جوان‌ها باز هم می‌خواهند با وجود تمام مشکلات در صحنه بمانند تا مشکلاتشان کم شود. می‌گویند نمی‌خواهیم در کشوری زندگی کنیم که این همه مشکل دارد و حتی ممکن است پیاده‌روها را زنانه مردانه کنند. آن‌ها می‌گویند جوان هستیم و نمی‌خواهیم تجربه تلخ هشت سال گذشته را تکرار کنیم. اقتصاد باید سامان یابد و سیاست خارجی درست شود و فضای کسب و کار رونق گیرد. نمی‌خواهم بگویم نامزدهای باقیمانده برای جریان ما مطلوب هستند اما مطمئنا عملکردشان از دیگران بهتر است. می‌خواهم از همه کسانی که دلسوز و نگران این وضعیت هستند و می‌گویند رای‌شان خوانده نمی‌شود در صحنه حضور پیدا کنند و اجازه ندهند کشور بیش از این خراب شود. مطمئن هستم بخشی از این حرف‌ها هم درباره نتیجه انتخابات و انتصاب یک نامزد به جریان خاص شایعه جناح مقابل برای جلوگیری از حضور جوانان در انتخابات باشد.

ممکن است باز هم اتفاقاتی رخ دهد اما این کشوری هست که داریم زندگی می‌کنیم و رییس جمهور در آن نقش مهمی دارد. هشت سال اصلاحات و هشت سالی که گذشت را دیدیم. فرق است بین رییس جمهوری که به قطعنامه‌ها اهمیت می‌دهد و کسی که به قطعنامه‌ها کاغذ پاره می‌گوید. همه ما تبعات این رفتارها را می‌دانیم.

فکر می‌کنید مناظره‌ها چقدر در میزان مشارکت تاثیر بگذارد؟

این مناظره‌ها اگر به همین شکل ادامه پیدا کند یعنی رییس جمهور کاره‌ای نیست. سوال می‌دهند و می‌گویند شما آره یا نه بگویید. می‌خواهند مهم‌ترین قسمت دموکراتیک نظام را که به نفع مردم هست شأن‌اش پایین بیاورند. نباید اجازه دهیم این اتفاق رخ دهد. اگر تن به این بازی‌ها بدهیم آینده بچه‌هایمان را در خطر انداخته‌ایم. به خاطر بچه‌هایمان باید بگوییم در میدان هستیم. مطمئنا همیشه پیروز میدان نخواهیم بود و در یک عرصه امکان شکست هست اما نباید ناامید شویم. باید حالا، حالاها کار کنیم و در صحنه حضور داشته باشیم.

اخیرا اظهاراتی منتشر شده مبنی بر این که آقای خاتمی از حسن روحانی حمایت خواهد کرد نظر شما در این‌باره چیست؟

درباره افراد نظر نمی‌دهم. باید صبر کنیم تا اجماع به نتیجه برسد. خیلی دیر شده اما باید سریع‌تر به نتیجه برسیم. باید کار کرد. تمایل من به دکتر عارف است اما هرچه نظر جمع باشد باید همان را بپذیریم. دکتر عارف هم تابع نظر جمع است. نباید از کاری که می‌کنیم پشیمان باشیم باید از کاری که نمی‌کنیم پشیمان شویم.

گزارش

کمیسیون اصل نودم قانون اساسی سند منتشر کرد

«بقایی»ها نیویورک رفته‌اند

بقایی‌ها به نیویورک رفتند. اسنادش هم موجود است. این را کمیسیون اصل ۹۰ قانون اساسی مجلس در پاسخ به تکذیبیه روابط عمومی نهاد ریاست‌جمهوری می‌گوید. همین چند روز پیش بود که کمیسیون اصل ۹۰ گزارش شکایت از سفر آخر احمدی‌نژاد به نیویورک را نهایی کرد. گزارشی که با واکنش روابط عمومی نهاد ریاست‌جمهوری مواجه شد. نهاد ریاست‌جمهوری یک روز بعد از انتشار این گزارش آن را «دروغ محض» خواند. دروغی که البته از سوی کمیسیون اصل ۹۰ بی‌پاسخ هم نماند. این‌بار کمیسیون اصل ۹۰ تصمیم گرفت، برای مبری کردن خود از هر «دروغی» مدرک هم رو کند. از این رو، مستنداتی را درباره سفر سال ۹۱ محمود احمدی‌نژاد به نیویورک به همراه جمعی از اعضای خانواده مسئولان منتشر کرد. در این خبر به نقل از «خانه ملت» آمده است؛ پیرو خبر منتشرشده در روزنامه‌ها و سایر رسانه‌ها درباره سفر سال ۹۱ رییس جمهوری به نیویورک به همراه جمعی از اعضای خانواده مسئولان و مدیران ارشد کشور، کمیسیون اصل نودم قانون اساسی مجلس دیروز (شنبه ۱۱ خرداد) برای شفاف‌تر شدن این موضوع توضیحاتی را ارائه کرده است، که متن این توضیحات به شرح ذیل است؛ به استحضار ملت شریف ایران می‌رساند: «قضاوت کمیسیون اصل نودم درباره عزیمت همسر و فرزند حمید بقایی مستند به گزارشی است که قاضی‌پور نماینده مردم ارومیه از اداره جایگاه‌های دولت و دفتر رییس جمهوری اخذ و به کمیسیون داده است. بر این اساس، نام خانم طیبه ترکستانی، در ردیف ۲۱ با گذرنامه سیاسی شماره ۹۰۱۰۷۳۳ و امیررضا بقایی، در ردیف ۷۵ با گذرنامه سیاسی شماره ۹۰۱۰۷۳۳ در فهرست عزیمت‌کنندگان درج شده است. از سوی دیگر، عدم تکذیب موضوع از سوی معاون امور مجلس ریاست‌جمهوری که در سه فقره نامه در تاریخ‌های ۱۶ مهر ۹۱، ۲۴دی ۹۱ و ۲۴اردیبهشت ۹۲ از آن مرجع استعلام و فهرست یادشده نیز ارسال شده بود، موید صحت گزارش اداره جایگاه‌ها به‌شمار می‌آید.» براساس گزارش کمیسیون اصل ۹۰ درباره آخرین سفر محمود احمدی‌نژاد و هیات همراهش به نیویورک نشان می‌دهد، در این سفر با حضور غیرضروری بعضی مسئولان غیردولتی و خانواده‌شان هزینه‌های زیادی به بیت‌المال تحمیل شده است. این گزارش هنوز در صحن مجلس قرائت نشده، اما انتشار جزییاتی از آن دولت را به واکنش واداشته است. واکنشی که سرانجام کمیسیون اصل ۹۰ را مجبور کرد تا مدارک مربوط به آن را منتشر کند. محمود احمدی‌نژاد، سفرهای متعددی به نیویورک داشته است. دست‌کم سالی یک‌بار برای شرکت در مجمع عمومی سازمان ملل متحد و یک‌بار هم برای شرکت در اجلاسی که تنها رییس جمهوری حاضر در آن رییس جمهوری ایران بود؛ اجلاس بازنگری پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (ان پی تی) که در سطح وزیران و معاونان وزیر امور خارجه برگزار شد. اما حالا یکی از این سفرها دارد برای مردان دولت دردسرساز می‌شود؛ سفر به نیویورک با هیاتی صد نفره که یک نماینده مجلس جزییات آن را پیگیری کرد و به دلیل آن از دولت به کمیسیون اصل ۹۰ شکایت برد. نادر قاضی‌پور، نماینده ارومیه، در نامه خود از تعدد همراهان احمدی‌نژاد و سوءاستفاده دولت از منابع دولتی شکایت کرد. حالا آن نامه و شکایت به ثمر رسیده است. محمدعلی پورمختار، رییس کمیسیون اصل ۹۰ مجلس، پیش از این در گفت‌وگویی با باشگاه خبرنگاران جوان تایید کرده که تعداد زیادی از همراهان احمدی‌نژاد در سفر به نیویورک خانواده و اقوام مسئولان دولتی بودند؛ افرادی که حضورشان در هیات همراه ضرورتی نداشته و تنها موجب تحمیل هزینه‌های زیادی به بیت‌المال شده‌اند. وی تاکید کرده که شکایت نمایندگان مجلس در این کمیسیون بررسی و نهایی شده و گزارش آن آماده قرائت در صحن است و این در حالی است که اگر این مسئله به عنوان تخلف برای کمیسیون مشخص شود، قطعا به قوه‌قضاییه ارجاع خواهد شد.
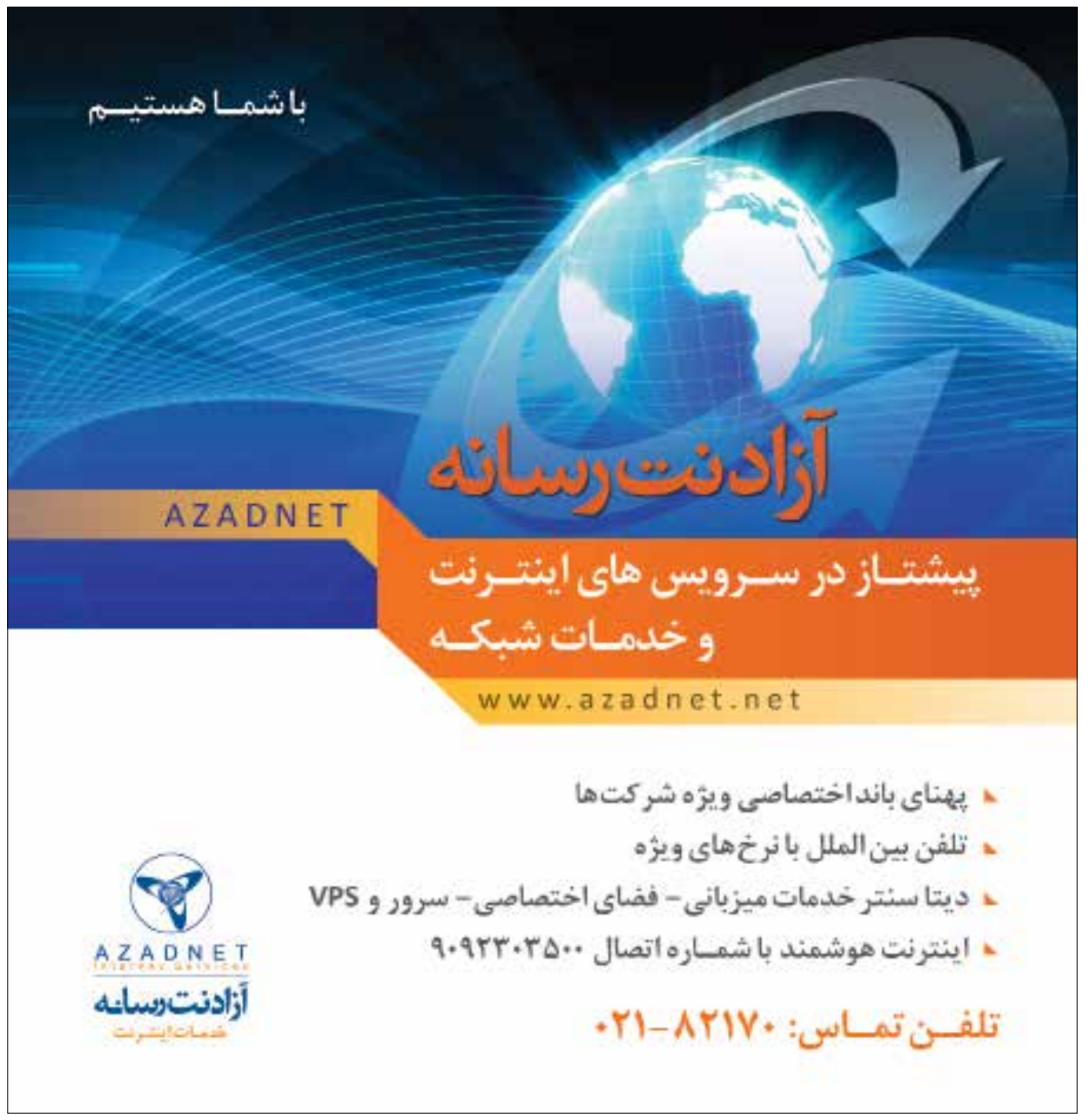
اعظم السادات فراحی، همسر رییس جمهوری، طیبه ترکستانی، همسر بقایی، شهربانو ذبیحان لنگرودی، همسر رحیم‌مشایی، قصری ضرغامی ثابت، همسر ثمره هاشمی، علیرضا احمدی‌نژاد، فرزند رییس جمهوری، حسنا احمدی‌نژاد، فرزند رییس جمهوری، رضا رحیم‌مشایی، فرزند رحیم‌مشایی و امیر رضا بقایی، فرزند بقایی از جمله افرادی هستند که کمیسیون اصل ۹۰ در پاسخ شکایت‌نامه قاضی پور حضورشان را در هیات همراه رییس جمهوری در سفر به نیویورک تایید کرده است. اما روابط عمومی معاونت اجرایی و سرپرستی نهاد ریاست‌جمهوری در جوابیه ارسالی خود به خبرگزاری‌ها گرچه گزارش رییس کمیسیون اصل ۹۰ مجلس را دروغ محض دانسته، اما تنها همراهی همسر و فرزند بقایی را تکذیب کرده و نوشته: «این گونه گزارش‌ها خلاف واقع و کذب نتیجه‌ای جز وهن مجلس و تشویش افکار عمومی در پی ندارد.» خواستار «استعفا و مجازات رییس کمیسیون اصل ۹۰ و دیگر تهیه‌کنندگان این گزارش خلاف واقع» شده تا «موجب گمراهی مسئولان تصمیم‌گیر» نشوند.